

**Модель попиту на
гроші Баумоля-
Тобіна**

Модель Баумоля-Тобіна - модель попиту на гроші, згідно з якою люди визначають розміри необхідної їм суми готівки, зіставляючи збитки у вигляді недоотриманого на цю суму банківського відсотка та вартісної оцінки економії часу від більш рідкісних відвідувань банку.

Найбільш популярною сучасною концепцією попиту на гроші, що розглядає їх з транзакційних позицій, є модель Баумоля-Тобіна.

Транзакційні теорії вважають, що гроші зберігаються економічними суб'єктами тільки як засобу платежу (від англ. Transaction - операція).

Проблему, вирішуване в моделі Баумоля-Тобіна, порівнюють з проблемою фірми, яка визначає, який рівень запасів їй зберігати, щоб, з одного боку, забезпечити безперервність відтворення, а з іншого боку, знизити ту мінімуму втрати від зберігання запасів

У моделі Баумоля-Тобіна попит на гроші залежить від рівня споживання і передбачається, що весь дохід Y витрачається їм протягом місяця для покупок.

На перший погляд, найпростіше рішення проблеми зберігати весь отриманий дохід у вигляді готівкових грошей.

Денежные средства на руках у индивида

Денежные средства на руках у индивида

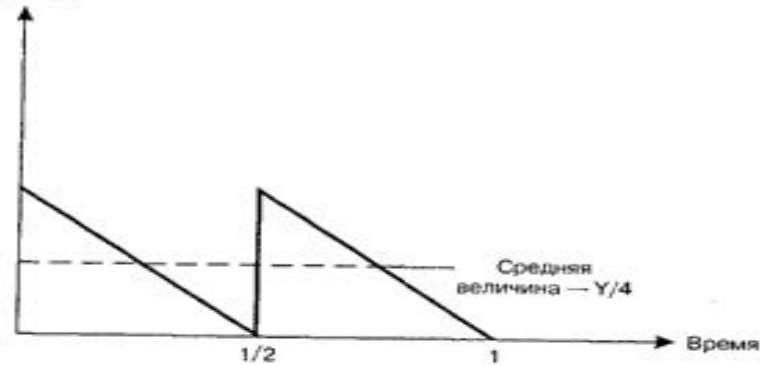

Рис. 19.2. Денежные средства на руках у индивида при двукратном посещении банка

Денежные средства на руках у индивида

Рис. 19.3. Денежные средства на руках у индивида при N-кратном посещении банка

Прийmemo витрати одного вилучення грошей з банку рівними P_b (b - реальні витрати; P_b - номінальні). Так як кількість відвідувань банку - n , то загальні втрати, пов'язані з його відвідуванням протягом місяця, будуть: $P_b * n$. Тоді загальні витрати (ТС) економічного суб'єкта можна визначити за формулою :

$$TC = i (Y / 2n) + (P_b * n)$$

Зі зміною процентної ставки і буде рухатися точка по кривій MD. При зміні національного обсягу виробництва буде зрушуватися вправо або вліво сама крива MD: кожному обсягу національного виробництва буде відповідати своя крива попиту на гроші.